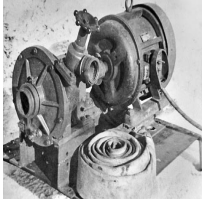

Л. О. Єжова

Красноріченський верстатобудівний завод ім. Фрунзе

КРАСНОРІЧЕНСЬКИЙ ВЕРСТАТОБУДІВНИЙ ЗАВОД ім. Фрунзе – підприємство у галузі машинобудування. Розташ. у смт Красноріченське Кремін. р-ну Луган. обл. Засн. 1905 як завод «Малоросія» нім. колоністами з Таврій. губ. братами Ф. та Г. Міллерами; від 1925 – чавуноливар. завод ім. Фрунзе; від 1949 – сучасна назва. Влітку 1905 зведено будівлю ливар. цеху, де знаходилися також кузня, машинне відділ. та контора. Цього ж року здійснено першу плавку. До 1918 завод виготовляв косарки, жнивварки, плуги, сівалки, лійки. Продукція мала великий попит не лише серед поміщиків, куркулів, замож. селян, а й далеко за межами с. Кабанне (нині Красноріченське). На підприємстві працювало понад 100 осіб. 1918–25 завод не працював (на консервації), тільки восени 1925 відновив діяльність. На поч. 1930-х рр. був реконструйований, а від 1935 перейшов на випуск апаратури для хім. промисловості. Під час 2-ї світової війни виготовляв воєнне спорядження та снаряди, після її закінчення почав виробництво напівавтомат. металооброб. верстатів, признач. для шліфування трактор. та автомоб. блоків циліндрів. Для цього введено в дію 3 нових цехи – ливар., складал. та модельний. Пізніше до ладу став ще один цех і збудовано централ. котельню. У результаті випуск валової продукції зріс у 3,3 рази й становив 2,2 млн крб. Кількість працівників збільшилася від 620 до 906 осіб. 1965 збудовано їдальню. Наприкінці того ж року обладнано гальванічну ділянку, де проводилися усі роботи з гальванізації метал. деталей, впроваджено нову техніку, механізовано осн. вироб. процеси. 1966 за досягнуті успіхи та внесок у розвиток машинобудування 6-х працівників заводу відзначено держ. нагородами СРСР. Верстати підприємства мали попит не лише в СРСР, а й за кордоном. Продукція експортувалася до 17-ти зарубіж. країн: у Болгарію, Румунію, В'єтнам, Туреччину, Лівію, Сирію, Сомалі та ін. У роки незалежності України у зв'язку із відсутністю замовлень та втратою ринків збуту обсяги її випуску значно скоротилися, 2001 завод припинив виробництво. У різні роки підприємство очолювали П. Чушкалов (1962–66), Д. Чурбаков (1980–91), В. Парфимович (1992–97), М. Сенібряхов (1997–2000), Є. Баранник (від 2000).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Красноріченський верстатобудівний завод ім. Фрунзе / Л. О. Єжова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2959>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).